

διαν ἀνακουφισμένην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν καλῆς πράξεως.

Μετὰ δύο ημέρας λαμβάνει ἀπάντησιν τοῦ προέδρου σχεδόν οὕτως. «Αγαπῶ μοὶ ἀντίτροφος, οἰκτρὸς σὺν πατέρισσαν. Οὐδεὶς, λέγετε, ἔκαματε τὴν ἔρευναν, θὰ πικούσατε παιδίσιν κράζον; «Μῆτερ, πινθεῖ, δόδε μου ψωμί», καὶ τὸν μητέρα ἀποκρινομένην: «Δὲν ὑπορῶ, παιδάκι μου, ἐν τῷ οἰκίᾳ μόνον μηκόν τεμάχιον ἄρτον ὑπάρχει, τὸ δόρον φυλάττω διὰ τὸν πατέρα σου, δοτις ἐάν δὲν εὑρεν ἐργασίαν θὰ μην πολὺ πεινασμένος τὸ σπέρας».

«Τὸ παιδίον εἶνε ἔξοδοι μένον διὰ τὴν καμψίαν ταύτην μένει δῆλη τὴν ὑμέραν ἐπὶ τῆς κλιμακος καὶ ὡς ἵδη κύριον ἡ κυρίαν ἀνερχομένους παιζεῖ τὸ μέρος του».

Ἐάν δὲν ἐφοδούμην νά βαρύνω τὸν ἀναγνώστην θὰ τῷ ἀνέφερον πίλειστα δόδα τοιούτου εἰδους παραδείγματα. Ἐν ἐτί, ὅπερ ταῖς τελευταῖν.

Κυριακὴν τινα, εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Victor-Hugo, καθ' ἣν στιγμὴν πολλαὶ κυρίαι ἔξηρχοντο τοῦ ναοῦ τοῦ Ἅγιου Όνταριου, γυνὴ τις μελαλευμονοῦσα ὥπτεται ἐν τῇ δεξαμενῇ εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας κειμένη. Σπεῦδουσιν εἰς βούθειαν αὐτῆς. Ἐνῷ ἔξαγονδιν αὐτὴν τοῦ ὄρατος, ἑτέρα γυνὴ συνάζει τὸν συνέκδημον καὶ τὸ κουμβολόγιον. Μπερὸς ἡ πτωχὴ ἀφίκεται κατὰ τὴν πτῶσιν της. Πλῆθος πολὺ συνήκθη πολλαὶ δὲ κυρίαι προσθέσουσι τὴν ὑπηρεσίαν των ὁδηγοῦσι τὸ θῆμα εἰς τὴν δωμάτιον οἰκοφύλακος. Ἐνθα προσθέρονταιν αὐτῇ τονιόν ποτόν.

Ἐνῷ ζητοῦσι νά εἴναι στορά ἐνδύματα, τὴν ἐρωτῶσιν ἐάν ἐπληγώθη καὶ ἐάν ἐπιθυμῇ νά τὴν γυταφέρωσιν εἰς τὸν οἰκόν της. Η γυνὴ οὐδὲν ἀπορεῖνεται, ἀλλὰ ἐρευνᾷ πέριξ αὐτῆς.

- Τι ζητεῖτε, κυρία;
- Τὸ προσευχήταριον καὶ τὸ κουμβολόγιον μου.
- Ιδού ταῦτα.

— Α! τι εὔτυχια. Ἐνόμιζα ὅτι τὰ ἔχαδα.

Καὶ ἡ δυστυχὴ γυνὴ διηγεῖται ὅτι εἶνε χήρα, καὶ μετέβαινεν εἰς τὴν ἐικλησίαν νά δώσῃ τὸν τελευταῖον αὐτῆς θολόν, ὅπως ἕταλῇ λειτουργία ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐπιστροφῆς τοῦ μονογενοῦσας αὐτῆς υἱοῦ στρατιώτου ἐν Τονκίνῳ.

Εὐκόλως εἰκάζετε τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν παρισταμένων ἐκ τῆς διηγήσεως ταύτης, καὶ ιδίᾳ ἐπὶ τοῦ κοινωνούτου λαϊκού τῶν κυριῶν, αἵτινες ἔξηρχοντο τῆς ἐικλησίας. Συνάζουσιν ἀμέσως χρήματα, εγχειριζούσι τῇ πτωχῇ 15 φράγκα, τῇ δίδουσιν ἐνδύματα καὶ ὁδηγοῦσιν εἰς τὸν οἰκόν της ἐφ' ἀμάξης.

Ίδου ἀληθικής ἐλεημοσύνης θὰ εἰπωτε.

Θὰ τὸ ἐπίτευσόν : Δυστύχως μετὰ δικτῶ ημέρας τὸ αὐτὸ δυτικάν ἔλαμβανε ἄρδαν ἐν τῇ δεξαμενῇ τῶν Ηλυσίων πεδίων. Γυνὴ τις πίπτει ἐν τῷ ἔδατι, τὸ προσευχήταριον καὶ τὸ κουμβολόγιον μένουσιν ἐπὶ τῆς δυνής τὴν ἀνελιώσουσι, τὴν ἔργανουσι, τὴν ἔρωτῶσι καὶ μανθάνουσιν ὅτι ἡ δυστυχὴ μετέβαινε νά ἕταλη παράκλησιν εἰς τὴν Ἀριαν Μαγδαληνήν, ὅπως δινιός της ἐπιστρέψῃ ταχέως ἐκ Τονκίνου.

Τὴν ἀκόλουθον ἐβδομάδα ἡ κρήνη τοῦ Ἅγιου Μηχαήλ γίνεται τὸ θέατρον παρομοίου δυτικάντος, ὃ δέ διειθυντής τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τελους ἀνακαλύπτει

ὅτι μία καὶ ἡ αὕτη γυνὴ ὁνομαζομένη Louise Buffet, εὗρε τὸ εὐφυές τοῦτο μέσον, ὅπως ἀποκτήσῃ μητρὶα εἰσοδήματα.

Είθε τὰ πολυάριθμα ταῦτα τῆς αἰσχροκερδίας παραδείγματα καταστήσωμε τὸ κοινὸν προσεκτικὸν ἀπέναντι τοῦ ἐπαίτικοῦ τύπου.

Ζελοκρέας νοτίκηματα νοτίωσον ν. Louis PAULIAN.
ποτέ (Μετάφραστος Ι. Γ. ΜΠΟΡΝΟΖΗ).

ΗΕΡΙΗΤΕΙΑΙ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΚΤΥΑΙΟΥ.

Εύρισκομην εἰς τὰ λευκὰ ὅρη, τῆς ἐποχῆς δὲ παρελθούσης, ὀλιγάριθμοί τινες διέμενον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, πάντες δὲ ἐσπευσμένως ἡτοι μάζοντο πρὸς ἀναχώρησιν καὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν εἰς τὰ ίδια ἐπιστροφήν. Μετάξιν ὅλων ὅμως ὑπῆρχεν ὀδοιπόρος, περιμένων ἐπ' ὀλίγον εἰσέτι, ώς καὶ ἐγώ. Πριστί τῇ θελεν ἵσως ἐφελκύσει οὐτος τὴν ἐμὴν προσοχήν, εἰ μή, ἔστιν ὅτε, παρετήρουν τούς ὀρθολυμούς αὐτούς ὑπερπηδῶντας τὸν χάρτην, ὃν προσεποιεῖτο ὅτι ἀνεγίνωσκε, καὶ σταθερῶς προσηλουμένους ἐπ' ἐμού. Ἐν τῇ ἐκφράσει αὐτῶν διέβλεπε τις σύγχυσιν, ώστε ἡγάλλουν κυρτόν κι αὐτοὶ σκέψεις, κατίνες καὶ ἐμοὶ κατύπιν ἐπήρχοντο, ἢτοι τὸ ποῦ καὶ πότε ἀλλοτε συγνωντήθημεν. Εἰς τὰ λαθαρία ἔκεινα βλέμματα ἐνυπῆρχε πρὸς τούτους θαυματισμός, ἀλλὰ οὐχὶ διέ ἐμὲ προσωπικῶς. Ή προσγήν αὐτούς συνεκεντρούστο εἰς τὴν λάμψιν καὶ τὸν σπινθηροτοιχίσμον λαμπρού ἀδικαντίνου δακτυλίου, δι τότε πάντοτε ἐφέρον εἰς τὴν δεξιὰν χειρα.

Ητο μονόλιθος, ἐκκνοῦ μεγέθους, ἄκρες καθαρότητος καὶ λαμπρότητος, ἐκτιμηθεὶς ὑπὸ ἐμπόρου πολυτίμων λίθων ὡς ἔχων ἀξίαν τετρακοσίων λιρῶν στερεινῶν. Μοὶ ἐδόθη δὲ πρὸς δύο ἐτῶν ὑπὸ τίνος τῶν θείων μου, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς. Ἡ πεσγέθην αὐτὴν νά φέρω αὐτὸν πάντοτε καὶ ἔφερον αὐτὸν νυγήθημερόν.

Τὴν ἐπαύριον ἐφράντησθη ὅτι οὗτος ἔλυσε τὸ πρόθιμα περὶ τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῆς προηγουμένης διμῶν συγκατάσεως. Πλὴν οὐδόλως καὶ εἰς ἐμὲ συνέβασε τὸ κύτο. Η περιέργεια μὲν ὥθησε νά ἔξετάσω περὶ τοῦ ὄντος αὐτούς ἔφερε τὸ ὄνομα Κάρολος Ἐδουάρδος Δομπινύ. Μετά τινας ἡμέρας ἀπεράσπισα νά ἀλλάξω καποκίν. Μόλις δὲ εἶγον καθήσει ἀναπαυτικῶς ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ ἔξειχλον δὲ τὸ χειρόκυτόν μου, σπῶς ἐρευνήσω ἐν ταῖς ἀποσκευαῖς μου περὶ πράγματος ἀναγκασιούντος μοι. καὶ τῆς θύρας ἀνοιγείσης πρὸς μεγάλην μου λύπην, ὃ ἐπίθειος τοῦ Δομπινύς ὀρθολυμού προσηλωθῆ ἐπ' ἐμού. Κλείσας πάρακα τὸν σάκκον μου ἔθεσα τὴν γυναικὸν χειρα μου ὑπὸ τὸ φόρεμά μου. Εκεῖνος ὅμως παρέτηρε τὸ κίνημα, παράδοξον δὲ εἶδος κακεντρεγούς μειδιάσματος ἔξεδηλωθεὶς ἐπὶ τοῦ προσώπου κυτού. Εκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν αὐτούς ὅτι μ' ἐπάνειδε, τῷ ἀπήντησκα διενγράφησον οὐδεὶς διατεθειμένην πρός συνομιλίαν, παρέδοθη εἰς τὰς φρενολογικὰς αὐτοῦ μελέτας. Εὔρον τέλος εὐ-

καιρίαν νὰ φορέσω τὸ χειρόκτιόν μου. Πλὴν μόδις ἐκίνησα τὴν χειρόν μου, ὑψώσας οὗτος τοὺς δόθαλμούς προστήλωσεν αὐτοὺς ὅλως ἐπὶ τοῦ δακτυλίου.

—Οπόσον θαυμασίως ὀρχίος λίθος οὗτος εἰπεν.

—Μέλιστα, ἀπεκρίθην, κρύπτουσα αὐτὸν ἀπό τοῦ φλογεροῦ αὐτοῦ βλέμματος.

—Εἴμι κριτής τῶν τοιούτων πραγμάτων ἔξακολούθησεν ἐκεῖνος. Δὲν ἐπείσθην ὅμως ἐπιτρέψω αὐτῷ τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπισκόπησιν, ἢν τοσοῦτον ἐκθύμως ἐπεθύμει.

—Θαυμάζω, πῶς δὲν φοβεῖσθε μήπως ἀπολέσητε τὸν δακτύλιόν σας.

—Εἶναι ἀσφαλέστερος ἐν τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἀπόντησα, ἢ ἐν κοσμηματοθήκῃ ἢ καὶ ἵματιοθήκῃ.

—Πιθανόν. Πλὴν ηθελεν εἰσθιεὶς ἵσως δέλεχρ δι' ἀπέλπιδά τινα, ὅστις πιθανῶς ἐπιτυχῶν εὐκαιρίας οὐδόλως θελει διστάσει ν' ἀποσπάσῃ τοῦτον βίζαφ' ὑμῶν.

Μετά τινας στιγμὰς πάλιν εἰπε. —Βλέπω ὅτι μεγάλως ἔκτιματε τὸν δακτύλιον τοῦτον,

—Μέλιστα εἶναι δῶρον θανότος συγγενοῦς.

—Αληθῶς, ἀληθῶς! εἰπεν ἐκεῖνος κινούμενος πρὸ ἐμοῦ ἐταστικῷ καὶ ἐνδιαφέροντι βλέμματι, ἐλπίζων ως ὑποθέτω, ν' ἀκούσῃρος οἰκογενεικόν τι γεγονός, ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνην τὴν στιγμὴν ἡ σιδηροδρομικὴ ἥμαξα ἐσταμάτησε καὶ ὁ ὄδηγός κατῆλθε χρίν λεπτομερειῶν τῆς ὑπηρεσίας. Ἔγὼ δῆμως ἐκάλεσα αὐτόν. "Ο Δομπινύ ἔβυθισθη ὀπίσσω εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ καὶ ἀνέλκει τὴν ἥζετασιν τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ εἰκόνων.

—Πότε θὰ φύξωμεν εἰς τὸ Profile House;

—Ἐγτός ἡμισείας ὥρας κυρία.

—Ο Δομπινύ ἀνέβλεψεν.

—Πόσον θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ ἐπὶ τὸ θάλαττον ἐξελθεῖτε εἰς τὸ Profile House, παρετέρεσσεν ὅτις μετὰ μειδικάτος. "Οτε δέ, ἡ ἥμαξα ἐσταμάτησεν, ἔξεπιδησεν οὗτος μετὰ τοῦ σάκκου, ὃν ἔφερε, λέγων πρὸς ἐμέ: 'Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς βοηθήσω.'

—Εὐχαριστῶ, ἀπεκρίθην, μεταβαλούσα χίφης ἀπόρχειν. "Ηλλάξσα σχέδιον καὶ θὰ προχωρήσω.

—Θὰ προχωρήσητε! λοιπόν θὰ χρόπτε μέγα θέαμα. Τὸ Profile House είναι τοσοῦτον θελκτικός τόπος, ὥστε ἐρχοτεῖ τοῦ γραφικοῦ εὐχαρίστως θὰ δικρανεῖτο ἡμέρας τινάς ἐν αὐτῷ. Χαίρετε. Περιττόν νὰ σᾶς συστήσω προσοχὴν δικτὸν δακτύλιον σας. "Ακριβῶς δὲ διτεῖ ἐπρόκειτο νὰ κινήσῃ ἡ ἥμαξα κυρία τις καὶ κύριος ἥλθον σπεύδειτες καὶ, τῷ βοηθείᾳ τοῦ ὄδηγοῦ ἀναριχώμενοι, εἰσῆλθον.

—Οποία σωτηρία ἐφώνησεν ἡ κυρία, βιβλεῖσα ἐπὶ τοῦ καθίσματος. Πάσου εἰνὶ εὐχαριστημένη, Γεώργιε, ὅτι τόσον καλῶς διεφύγομεν —Βεβλιότατα, βεβλιότατα. ἐκεῖνος ὁ ζηνθρωπός ἐσκόπει νὰ ληστεύῃ ἡμᾶς.

—Πρόκρυψαν ὁ τρόπος αὐτοῦ ἥτοι λίγη παρέδοξος καὶ λίγη ὑποτοτος. ἀλλὰ πιθανόν νὰ ἡπατίθημεν εἰπεν ὁ συνοδός.

—Ω, οὐχὶ, ἀγαπητέ, δὲν ἡπατίθημεν, ἀλλ' ἵσως ἵσως θὰ ἐδρούειν ἡμᾶς πρὸς τούτους.

—Θὰ ἐφόρευεν ἡμᾶς! ἀνοησία, Μαρία.

"Οταν ἡ κυρία κατηγορήσθη καὶ καθηγούχασε μοι εἰπεν ὅτι ἐσχέτως πολλαὶ ληστεῖαι διεπράχθησαν εἰς θερινά ζενοδοχεῖα καὶ μὲ συνεδρούλευσε προσαγήν, ἐν περιπτώσεις καθ' ἣν ἔφερον πολύτιμον τι. Τας ἀπάντησαν ὅτι λίγην ηγυανομόνουν αὐτῆς, ἀλλὰ προσείχον νὰ μη ἐπιδεικνύω τὸν δακτύλιον μου. Οὗτοι δ' ἔξηκολούθουν κατέδηπιν συνιλευσάντες ἀκοετὰ διασκεδαστικῶς ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων, μέχρις οὗ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν ἡμέτερον σταθμόν. Ἐκεὶ παρετήρησα ὅτι θὰ δικιμένουμεν ἐν τῷ κυτῷ ζενοδοχείῳ. Κατὰ τὴν ἐνταῦθη δὲ δικιμονὴν ἡμῶν πλειστα στοχεύοντα στοχεύοντας παράπονας εἰς τὸν ιδιοκτήτην, ὅτι πολλὰ πράγματα ἐκλάπησαν ἐν τῶν δωματίων. Μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ φίλοι μου, κυρία καὶ κύριος Butler, ἀδηλωσάντος ὅτι πολύτιμος πόρπη ἐκλάπη ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτῶν.

"Ηλλάξσα καὶ πάλιν κατοικίκιν, πρὸς μεγάλην μου δ' ἐπιτηδεῖαν ἡγολούθησαν ὅπο τῆς κ. καὶ τοῦ κ. Butler, οἵτινες ἐδήλωσαν, ὅτι οὐδέλως ἡδύναντο νὰ ὑποφέρωσι τὴν προπέτειαν τοῦ ζενοδόχου καὶ πρὸς μεγάλην μου λύπην εύρουν ὅτι ἐν τῷ ζενοδοχείῳ ἥτο καὶ ὁ Δουπινύ. "Οτε κατηλθον εἰς τὸ γεῦμα, οὗτος ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἔχων τὸ πρώσωπον βεβιθημένον ἐγένημαριδί. Καθεσθεῖσα ἐν ἀποστάσεις, προσεποιήθην ὅτι δὲν παρετήρησα αὐτόν, εἰ καὶ ἐμνάιζον, ὡς εἰκός, ὅτι αἱ μικροσκοπικαὶ δίκην ἀστραπῆς λάχμψεις τοῦ δακτύλιου μου ἤκιντα θὰ διέφευγον τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Τὸ γεῦμα ἐτέλειωσε καὶ ὑπῆργον ἐπὶ τινὰ λεπτὰ εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Πάρκυτα μ. ἡγολούθησεν ἐκεῖνος, ἐπλησίασε καὶ εἶπε, ὅτι λίγην ἔγκρη μὲν ὅτι μὲ ἐπανείδε, πλὴν καὶ ἐξ ἵσου ἐλυπήθη ὅτι παρηλθον τὰς πέριξ τοῦ Profile House καλλονίς, αἵτινες ἀλλως τε μεγάλως διήγειρον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ. Πάρκυτα προσεποιήθη ὅτι πρῶτον ἔβλεπε τὸν Butler καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ. "Ο γυμνετισμὸς αὐτῶν ἥτο ἀσυνήθιος ἀκοεταίς παρατεταμένη. Οἱ δύο κύριοι ἀπεσύρθησαν εἰς μεμακρυσμένην θυρίδα πρὸς συνομιλίαν, τῆς κυρίας Butler κακθεσθεῖσας παρ' ἐμοί.

—Γνωρίζετε τὸν φίλον μας Δομπινύ; ήρώτησεν αὕτη.

—Οὐχί, ἀπεκρίθην.

—Πλὴν εἰδόν αὐτὸν συνομιλούντα μεθ' ὑμῶν. Εἶναι εἰς τῶν παλαιοτάτων ἡμῶν φίλων. Η λίθος ὑμῶν εἶναι ἐκ τῶν λαμπροτάτων, εἶπε, λαμβάνουσα τὴν χειρόν μου. "Θὰ ἐπεθύμουμεν νὰ τὴν ἕδησθοντος ὅτε καὶ πιθανῶς ἥθελε προσφέρει εἰς ὑμᾶς λίγην μεγάλην τιμὴν δι' αὐτήν".

—Νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ λάβῃ τοσαύτην ἐλευθερίαν ἀπόντησα ψυχρῶς καὶ μετὰ μικρὸν διηγήθησαν εἰς τὸ έμδος δικράνων. Ήττην ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς κυρίας Butler, πλὴν αὐτῆς, ὅμιλοισσα, ἐκέκτητο τρόπον ἐλκυστικόν, ὅστις διηκούλωνε αὐτῇ τὴν γνωριμίαν τῶν ἐν τῷ ζενοδοχείῳ διακεκριμένων. "Ηλλάξσαν νὰ

συγαντήσασι φίλους, πελὴν εὗρον, ἐπιστολάς μόνον, πηλη-
ροφορέούσας με ὅτι τὸ παξείδιον αὐτῶν ἀνεβλήθη ἐπὶ
ἔδημαρχικὴ καὶ δεκαήμερον. Ἐκεπτόμην πῶς νὰ δα-
πανήσω τὸν χρόνον, ὥστε νὰ ξηρεῖ ἀπηλλαγμένη τῆς
συνοδίας τοῦ Butler. Ἐνέσσα ροιπὸν ὅτι κατελήφθην
παρ’ αὐτῶν καὶ ἀπεράτισα εἰς ἄλλην περίπτωσιν νὰ
θέσω τέρμα εἰς τούτο. Τὴν ἀκολουθον ἡμέραν ἐνῷ ξηρη
ἴστοιμο πρᾶσ περίπατον, ὃ Δομπινὺν ἔφάνη καὶ πάλιν,
παρατηρῶν δὲ ὅτι ξηρεύει μόνον, ξηράστο λέγων: «Νομίζω
κυρία, εἴπετε ὅτι ὁ δακτύλιος ἐκείνος ἡτο δώρον τελευ-
τισμάτων συγγενοῦς;» ποτὲ καὶ νοεμόντος ἵκε επτάντο

Ἐγώ δέ επιλάγων, ἀλλὰ οὗτος τίξηκοισθήσειν· καὶ Οφείλων
νὰ δέξῃ εἰπω ὅτι οὗτος τὰ μάχιμα ὄμοιοι τίξει πρὸς τὸν
τὸν ὄποιον ἐγώ ἀπώλεσσα· πρότινων ἐτῶν μὲν ιστὶ καὶ

Ἐσίγησα, ἀλλὰ παρεπήρησα· αὐτὸν τοσοῦτον προσεκτικῶς κατὰ πρόσωπον, ὡς τε πρόχυματι, ἐκείνος ἐν ἀνγυνίᾳ εὑρεθεὶς, ἀπεστράψας ἐπὶ μικρόν.

Ἐπὶ οὐκέτινας περιστήσεις ἀπωλέσθη ὁ δικτύοις περί¹
οὗ ἐμπλεῖται τὸ κώπωπός αὐτοῦ μετατράπεζον εἰς τὸν

Ούτος δέ εργάζεται παρ' ἐμοὶ καὶ εἶπεν: «Ατομόν τι,
ἰδών με ἔξετάζοντα τοῦτον πρὸ τοῦ θελήματος τοῦ
κοσμηματούργου, οὗ μὲν ἐπιφρουρίας τὴν λίθον, ἐκαιρο-
φύλακτει τὴν σύγχωρον μου ἀπὸ τοῦ καταστήματος
ἐν τῇ γενίκῃ δὲ πυροτεινῆς στενωποῦ, ὡρμήσει αἰφνίδιως
ἐπ' ἐμοῦ, καθότον ἦτο επιπέρρη, καὶ μὲν συρρεεῖ κατὰ γῆς.
Κατόπιν ἔθηκε τὴν γειρά ἐπὶ τοῦ στέμματός μου καὶ μὲ
ἔκρατησεν, ἐνῷ ἐτιχεῖρος αὐτοῦ, ἀποσπάσας τὴν λίθον,
ἀπῆλθεν».

—Καὶ ἡ μαστιχὴ τοῦ δακτυλίου ἦτο ὅμοιξ τῆς τοῦ
έμου; πρώτην τοτέ τοντόντεμπτ εἰπε παρεβολήν της Η

—Ακριβώς τούτο θέλω να είπω, καθόσον ήτοι ίδιαν
μου σχέδιον. Το είναι το μεγαλύτερον και

—Καὶ ποιεῖται ὁ κοσμηματικός τάξις, τούτον
Οὐτος ὡνόματες κατέστημε ἐν Βοττώνῃ, μή διπλάκουν
πλέον. Εἰς τούτο δὲ ἐπέδειναν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ.

—Καλῶς, καλῶς, εἶπεν οὐτος ἀνυπομόρφως. Γνωρίζετε ποιον ἐννοῶ — τοὺς δικαδύχους των. Άλλαξ μοι ἐπιτρέπετε νάχ ἔρωτήσω, ποιος κακεσκεύσε τὸν δακτύλιον, οὐν μέμεις φέρετε;

— Είναι ζένης κυριακευμένης, εἰπον. «Αλλὰ πρὸς τὸ
ἀποθηλέπουσιν αἱ ὑμετέραι οὐρανοὶ τάσσεις;»

—Ἐνόμισα πάτερ Πειθών γένεσίς της θυμῶν· να εἴρεσ-
τούτον καὶ διὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γέθελετε μοι ἐπι-
τρέψει· να ἔξετάσω αὐτόν».

— Εάν ο δακτύλιος θυτός ουτός λέγεται ό δακτύλιος
— γέτοι καπνικού θυμέτερου, απολεθτικός καὶ εὔρεθετις, καθ' ἀ-
νυπετείσχεταις ἐδει βεβηλώς νη ἔγητε νη προβάλλεται
— καποδείξεις έκτος της σπιλικής βεβηλώσεως οτι ενομίσαται
καύτον ιδίου σκόπου.

— Ο φίλος μου Butler, πόρκτο εξεινος να λέγη

— Ω πασχαλώ μή ανταποκρίταις αυτάν απόγνωση
διακόπεισται ταύταιν καὶ ἀπομαρτυρεῖσα. Οἱ Δομινικοὶ μὲν
παρετίθενται διορθῶν καὶ ἐκμετάνοιαν τοῦ γένους αὐτοῦ.
Προγενεῖς μεγάλως νὴ ἄντρον γά, ἀποδούσται ὑποίον· ἔθε-
λεν εἰσθιεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πασχαλίου ταύτης προ-
θέσεως. Απειράσισαν μὴ φέρω πλέον τὸν δικατολίον εἰ-

τὸ γεῦμα, προσωπένθυσα τὸ ἀποθησάμενον. Διαπεράσσεται
ἔθεν ταῖνίαν δι' αὐτοῦ προσέδεστα τοῦτον ἀσφαλῶς κά-
τωθεν τῶν ἐνδυμάτων μου. Τὸν Δοκύπινον εὑρόν ἐν τῇ θέ-
σι αὐτοῦ φύερώς συνιόφυονύμενον ἐπὶ τού β.θλίου, ὅπερ
ἐκράτει. Βεβαίως εἰδεν ἔχαρχινισθέντα πάραυτα τὸν δικ-
τύλιον καὶ τὸ ωχρὸν αὔτου πρόσωπον κατελήθη οὐ πό-
βαθέδες ἐρυθράτος. Ἐνθυίσκ ότι εἰδόν ἀνταλλασσόμενα
βλέμματα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κυρίας Butler, πολλὴν
ἔχοντα τὴν σημασίαν. Αἴρονται αὐτὴ ἐφάνη λεπτούμενο-
σα. Ἔγερθεις δ' ὁ σύζυγος αὐτῆς ἔτεινεν αὐτὴ τὸν βρα-
γύνον καὶ ἀμύντεροι ἔξηλθον τοῦ δωματίου.

Μετὰ μικρούν ἀπέχωρησα εἰς τὸν θάλασσάν μου, ἐπι-
μήκην ὅντα καὶ στενόν, διμοιζόντα μῆλον πρὸς λαβρίδα
δωματίου, κείμενον δὲ ως καὶ πολλοὶ ἄλλοι πρὸς κοινοῦ
ἔχωστον. Τὸ παράθιόν μου ἦτο ἀνοικτόν, ἔξελθούσα δὲ
παρὰ τὸν λεπτὸν παγετὸν τῆς ἑσπέρας, εἶδον τὴν κυ-
ρίαν Butler καθημένην εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπ' ἐμοῦ (κα-
θόσον τὸ δωμάτιον αὐτῆς ἔκειτο ἀκέσως μετά τὸ ιδί-
κον μου) καὶ θεωμένην τὰ ὅρη ἀβληγχῶς κεχρωματι-
σμένην ὑπὸ τὰς ἐρυθρὰς ἀκτίνας τοῦ δύσοντος ἥλιου. Μὴ
δυνηθεῖσα νὰ πρατηθῇ ἡστήσα αὐτὴν ἐὰν εἴχε καλλιον·
ἀλλ' αὕτη, μηδαμῶς πτονθείσα, μὲν ἐπλησίασε· μοὶ εἰ-
πεν ὅτι ἐξωγόνησεν αὐτὴν ὁ δρασερός ἀήρ καὶ, στρα-
φεισα διετέ τυχαίως πρὸς τὸ ἐμὸν δωμάτιον, ἐφώνησεν·
«Ἄγαπητή μοι! φάνεται προτιθεμένη νὰ μετοικηθῇς.
Νομίω ὅτι δέν θὰ ἴσαι τόσου σκληρά, ἀγαπητή μοι,
ώστε νὰ δραπετεύσῃς ἐγκαταλείπουσα ἡμᾶς.

—Τοῦτο δὲ θεῖε σάς λυπήσει μεγάλως, —ἀπεκρίθην ψυχρῶς. Ἐσκύπευον ν' ἀναγωρέσω εἰς τὰς ὄχτα τὴν ἀκολουθὸν πρωΐαν. Προπαρασκευασθείσα δὲ καὶ θεσσαρὰ τὸν δικτύουν εἰς τὸν δικτυλὸν μού κατεκλιθην. Πλὴν ἐφαντάσθην ὅτι τὸ μέτωπον μού προσεψήνετο καὶ βαρέως ἀνέπνεον ἔνων συγγρόνως παράδοξος ἀνυπόφορος ὄσμη μὲν περιεβάλλεν. Ἡκροῶμην, ἔκινείτο ἡ κλίνη μου Τί τὸ κινύρωμενον ὑπεισάνω τῆς κεωσιλῆς μου.

—Ποιος είν’ ἔκει, ἐπρόθερον μετα δυσκολίας. Ήνοι
ξα τοὺς ὄφθαμούς, προσπαθοῦσα νὰ διακρίνω ἐν τῷ σκο-
τεινῷ δωματίῳ. Η δύναμις τῆς δράσεως ἔγχθη καὶ πα-
ράδοξος αἰσθησις ὑπεισήρχετο δι’ ἐνὸς ἐκάστου τῶν νεύ-
ρων. Ἐν τῇ φρίκῃ μου προσπεπλουγόν νὰ κρυμμάτω—νὰ
ἔγερθω. —Εἶχον τὴν θελησιν, ἀλλ’ οὐχὶ καὶ τὴν δύνα-
μιν νὰ πράξω τούτο. Μετὰ πολλοῦ τοῦ κόπου κατώρ-
θωσα νὰ ἔγείρω τὴν κεφαλήν, ἀλλὰ πάρκυτα κατέπε-
σον πρὸς τὰ ὄπιστα, καὶ ὥγκωδες βάρος μοὶ ἐπίεις τὰ
στέρνα. Ήκουσα όμως φωνὴν καθαρώτατην μάλιστα,
πλὴν σιγγλήν καὶ δργῆτη ἔκεινος μὲν ὁ Δομπινο—
εἰπεν. «Αφήσατε τὸ ἔργον σας ἡμιτελές» καὶ αὕτη—
ἡ κ. Buttler—ἀπέκριθη: «Αλλεί τὸν δακτύλιον, ἀλλὰ
μὴ βλάψῃς αὐτήν.»

Ἐπειδόθην νά κινηθώ κατέκιν δέμετέους γραμμήθην τι πί-
πτον ἐπὶ τοῦ πρωτώπου μου. "Ω! ὅποια δυσωδής ὄσην
—ὅποιά ψυγρὰ καὶ ὑπεισδύουσα ἀδυνχιμία. Ἐνοικίζον
ὅτι ἀποθύησον." Πιλην ζέ· τοῦ κόσμου. "Οταν δὲ πάλιν
ἐν μέρει συγκλήθων ἡκουον εἰσέτι ψιθύρον. Χειρ τις ἐπιέζει
τὸν καρπὸν τῆς ἐμῆς χειρός, ἡκουόσθησαν δὲ αἱ λέξεις.
«Τοῦτο ὡφέλησεν αὐτὴν. Βλέπετε, ἀγνολαχυδάνει.»

Αλλ' αὗτη δὲν ἡτο ἡ αὐτὴ φωνή. Ἡνοιξα τοὺς ὄφθαλμούς. Οἱ πλιοὶ ἔλαμπεν ἡ δὲ προσηκής μορφὴ τῆς ζενόδοχου ἔκλινεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου.

— Εἰσθε καλλίτερον τώρα, δὲν εῖσθε καλλίτερον; — πρώτησιν.

Δέν ἤδυγάμην νὰ ὁμιλήσω καὶ ἥπφορυν ἐάν ἐκεῖνο, ὅπερ εἶδον, ἡτο πραγματικὸν ἡ ἀπόκοινη ὄντειρον. Ἀνεγγνώρισα τὸν ιατρὸν, ὃς ἔξηταζε τὸν σφυγμὸν μου, εἰς τὰς ἐρωτήσεις ὅμως αὐτοῦ δὲν εἶχον οὔτε δυνάμεις, ἀλλ' οὐδὲ διάθεσιν ν' ἀποκριθῶ ἀλλ' ἡ αἰσθησις τῆς ἐπανερχομένης ζωῆς οὐ δὲν μόνον ἀνώδυνος, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ εὐχάριστος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπῆλθε μοι ἀμυδρά τις ἀνάμνησις τῶν συμβεβηκότων τῆς νυκτός.

— Ποῦ εἰν' ὁ ἀδάμας; ήρωτησα.

— Θὰ σᾶς ἔχαθη, φοβοῦμαι κυρία, εἶπεν ἡ ζενόδοχος. «Αἰσθάνεσθε ἀρκετὰ καλὰ ἔμετην ἵνα εἴπητε εἰς ὅμας τί τὸ προσενήσαν τὴν ἀδυναμίαν ταῦτα; κατὰ πρώτον ἐφοβήθημεν μὴ ἡτο θάνατος».

— Οὐδὲν γνωρίζω — οὐδὲν ἐνθυμούμαι, εἰμὴ ὅτι αἱ αἰσθήσεις μου βαθμηδὸν κατενικῶντο ὑπὸ δυσαρέστου τινὸς ἀκαθυμιάσεως. Ἀλλὰ ποὺ εὑρίσκονται ἐκεῖνοι οἱ Bullell καὶ ὁ Δομπινύ;» «Ἀπῆλθον, κυρία· ἔλαθον τηλεγράφημα τὴν νύκτα, ὑποχρεώσαν κύτους ν' ἀγαχωρήσωσιν ἀμέσως — μᾶλις εἰχον καιρὸν ἵνα προφύσσωσι τὸν νυκτερινὸν σιδηρόδρομον. Ἡ κυρία ἴδιας ἡτο λίαν ἀνυπόμονος νὰ σᾶς ἀπογχυρετίσῃ καὶ ἐδοκίμασε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν σας δύο — τρεῖς φοράς».

— Δοιπόν δὲν ἡτο ὄντειρον, λοιπόν — οὗτοι ήσαν οἱ ερεθύνετες ἐν τῷ δωματίῳ μου.

“Οτε ἡ θαλαμηπόλις μοὶ εἶπε τοῦτο, συγέλαθον ὑπονοίας περὶ αὐτῶν, εἶπον, καὶ ἐστὲ βεβαιος, ιατρὲ ὅτι ἐξ αὐτῶν τις θὰ ἐλήστευσε καὶ ὅμας.

Ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπῆρχε γραμμάτιον ἀπευθυγόμενον πρὸς ἐμέ. Μοὶ ἐνεχειρίσθη καὶ παρεκάλεστα τὸν ιατρὸν ν' ἀγαχωρῆσῃ τοῦτο. Εἶχε δὲ ὡς ἔξης: — Ἀγαπητὴ κυρία· Νομίζω ὅτι χάριν ὅμων δὲν θέλετε κρυψάσθε ὅταν ἐγερθῆτε, οὐδὲ θὰ εἴπητε ὅτι διέπραξα ληστείκην, προσθέτων τῇ συλλογῇ μου ἀδάμαντα, ὅστις, μολονότι ἐφέρετε αὐτὸν, οὐχ ἡττον ὅμως δὲν ἀνήκειν εἰς ὅμας. Ἐκ πρώτης ὅψεως ἀνεγνώρισα τοῦτον ὡς καὶ ὅμας τὴν ἰδίαν ἀμέσως μετὰ ταῦτα, ὥστε οὐδὲλως ἔδει νὰ ἐλπίζητε ὅτι θήθελον σᾶς ἐπιτρέψει νὰ κατέχητε λίθον, μίαν τῶν λαμπροτάτων τὸ μέγεθος ἐξ ὅσων μεχρι τοῦδε πιθανῶς ὑπῆρχαν, ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς εἰκοσι λιρῶν στερλινῶν, ἢς ἐστοίχισεν εἰς τὴν θείαν σας. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἐσωκλείω, ἀποστερῶν ὅμας τὴν εὐκαιρίαν, ἦν νομίζω εὐχαρίστως θὰ ἔξεμεταλλεύσθε — νὰ λέγητε, τούτεστιν, ὅτι ἐληστεύθητε. — Ολως ὅμέτερος Κάρολος Ἐδουάρδος Δομπινύ».

— Ω τὸν κακούργον ἐφώνησεν ὁ ιατρός. Ἀλλὰ τι ἐννοεῖ λέγων δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλπίζητε ὅτι θὰ ἔχητε τόν ἀδάμαντα ἐκείνον ἀντὶ εἰκοσι στερλινῶν;

Ἐξέσταν ἐπὶ τούτῳ φοβηθείσα συρραντίαν κατὰ τοῦ εὐφῆμου ὄντος τῆς θείας μου. «Σχεδὸν πρὸ ἐπτὰ ἑταῖρα, ἀπεκρίθην, ἐπέβανον ὅμας μετὰ τῆς θείας μου ἐν Βοστώνη, ἐν δὲ μόνον πρόσωπον ἐν αὐτῇ,

ἀνὴρ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος, ἡτο πάντη ἀγνωστον εἰς ὅμας, ἀλλ' εἶχεν ἀρκετὴν εὐγένειαν, ὥστε ν' ἀποδώσῃ νόμισμα, πεσὼν ἐπὶ τῶν χειρῶν τῆς θείας μου. Μετὰ τὴν ἡμέτερον ἀφέξιν εἰς τὸν σταθμὸν ἡ θεία μου παρετήρησεν ὅτι τῆς ἐκλάπη τὸ βαλάντιον, περιέχον λεπτά τινα καὶ είκοσιάλιρον γραμμάτιον. «Εστω» ἐφώνησεν ἡ θεία μου ἀνακαλύψασκ τὸ δυστύχημα, εἰμὶ εὐχαριστημένη ὅτι δὲν μοῦ ἀφήσει τὸν ὄρμαθὸν τῶν ἴδιατέρων μου κλειδῶν καὶ, ἀποσύρασα τοῦτον ἐπὶ τοῦ θυλλακίου αὐτῆς, παρετήρησε θαυμωτικὸν τὴν λαμπρότητα καὶ ἔξητημένον ἐπὶ τοῦ κρίκου τῶν κλειδῶν λαμπρὸν ἀδημάντινον δακτύλιον. Ἐπὶ δύο ἔτη συνεχῶς ἐδημοσιεύετο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀγγελίαι περὶ αὐτοῦ πλειστοὺς ἐπαρουσιάσθησαν ἐκζητοῦντες καὶ ἀπαιτοῦντες τοῦτον καὶ πολλὰ εὑφυῖς τεχνήσματα ἐδοκιμάσθησαν πρὸς κατοχὴν αὐτοῦ· ἀλλ' ὡς πρώτην δοκιμὴν ἴδιοκτησίας ἀπήτουν νὰ μοὶ εἴπωσιν ἀκριβῶς τὴν ἐπιγραφήν, ἡτις εύρισκετο ἐσώθειν τοῦ κρίκου τοῦ δακτύλιου. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ἐκζητούντων κατέβοστε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν. Ή ἐπιγραφὴ εἶχεν ὡς ἔξης: Α τα belle Adèle, Eugène de M. Περὶ τὰ τέλη τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπεράσιτεν ἡ θεία μου νὰ φέρῃ αὐτὸν πάντοτε καὶ ἐπὶ τέλους ἐδόθη εἰς ἐμέ. «Τίς εἰξέμει» εἶπεν αὐτη, ἀν ἐπὶ τέλους ὁ δακτύλιος οὗτος δὲν ἀποδοθῇ οὐέραγ τινὰ τὴν νομίμων αὐτοῦ ἴδιοκτητρίᾳ La belle Adèle».

Ποτὲ δὲν ἐπιτεύχειν ὅτι θήθελε καταλήξει οὕτως ὥστε νὰ λάθῃ κατοχὴν αὐτοῦ ὁ βαλχαντιούμος.

Ἡ ἐπιτήδευσις τῆς τιμιότητος αὐτοῦ ὑπωσδήποτε ὅτι ἀποτελεῖ μοι τὰς εἰκοσι στερλινῶς, δέον νὰ προσθήθειν ἐκ κακεντρεχοῦς θελήσεως τοῦ νὰ μὲ φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν, καθόσον, ἔξετασθεντος τοῦ χαρτονομίσματος, ἀπεδείχθη ὅτι ἡτο ἐν τῶν τριών, ἀτινα ἐκλάπησαν ἀπὸ τοῦ ιατροῦ τὴν προηγουμένην ἐσπέραν.

(Ἐκ τοῦ ζητητικοῦ) ΟΑΓΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

ὑπὸ οὐγενίην ἐποψίην*

Τοίτη καὶ τελευταῖα ἐν εἰδον μελέτης ἐπιστολὴ περὶ τοῦ θέματος τούτου μετὰ τὴν τοῦ Παύλου Μαντεγκάζα ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἔξαιτησαμένου τὸν ἐν τῇ ζητήματι τούτῳ γνώμην εἰδικῶν δοφῶν ἢ τοῦ καθηγητοῦ Γουλιέλμου Φερρέρου (Guglielmo Ferrero), ἀνδρὸς ἀγοντος τὸ ?ζον ἐτος τῆς ίλικιας, δοτις δὲ ὡς συντάκτης πολλῶν ἐν ἐπιστημονικαῖς Ἐπιθεωρησεσι δημοσιεύθεσθαι ψυχολογικῶν καὶ παθολογικῶν πραγματιῶν ὡς καὶ περὶ κακονογημάτων καὶ ὡς πολλῶν λόγου ἀξιος στηνεργάτης τοῦ Λογοθέτου ἐν τῷ οὗτοι εἰς φῶς προελθόντι ἐργῳ αὐτοῦ. «Ἡ γυνὴ

* Ιδε ἀριθ. 41, σελ. 808—809.